

ለኪዳናውያንና ኪዳናውያት የኢትዮጵያ ልጆች!

የእመቤታችንን የቅድስት ድንግል ማርያምን
የዘንድሮዋን ፍልሰታና የትንሣኤ በዓሏን አከባበር በሚመለከት፡
አንድ ጥያቄ ስለቀረበልን፡ ለዚህ ጥያቄ፡ የሰጠነውንም መልስ፡
ልታውቁት የሚያስፈልግ መስሎ ስለታየን፡ ይህንኑ ጥያቄና መልስ፡
ከበዓሉ በፊት፡ እነሆ፡ ቀደም አድርገን
እንደሚከተለው አቅርቦንላችኋልና ተመልከቱት!

ከክብረ ማርያም የደረሰን እ-ጦማር፤

"የእመቤታችን ትንሣኤዋን ስታከብሩ፡ ልክ እንደኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ነው!"
የሚል አንብቤያለሁ፤ የት እንደኾነ ባላስታውሰውም። ስለዚህ፡ አኹን
የእመቤታችን ፍልሰታ የሚውለው ረቡዕ ዕለት ነው። ታዲያ፡ ረቡዕ ዕለት ይጸማል?
ወይስ ይበላል? ይህንን ጥያቄ መልሱልኝ፡፡

ለክብረ ማርያም እ-ጦማር፡ የሰጠነው መልስ፤

እኛ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በነሐሴ ፲፮ ቀን
የሚዘከረውን የእመቤታችንን፡ የቅድስት ድንግል ማርያምን፡ በዓለ ትንሣኤ፡ ምንጊዜም
የምናከብረው፡ እንደልጇ እንደጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ የትንሣኤ፡ የልደትና
የጥምቀት በዓላት አድርገን ነው፤ ይኸውም፡ የበዓሉ ዕለት፡ ረቡዕ፡ ወይም፡ ዓርብ ላይ
እንኳ ቢውል፡ ይህንኑ በዓል የምናከብረው፡ ፍጹም መንፈሳዊና ነፍሳዊ፡ ሥጋዊም
ደስታና ሓሄት በተመላበት ስሜት፡ በፍስክ መብል መጠጥ ጭምር እንጂ በጾም
አይደለም። ልታውቁው የሚገባሽ ይህ ብቻ አይደለም፤ ይህ የደስታውና የፍስኩ
ሥርዓተ-በዓል፡ እስከበዓለ ሃምሳ እንደሚዘልቀው፡ እንደጌታ ትንሣኤ፡ እስከነሐሴ ፴
ቀን ድረስ የሚዘልቅ መኾኑን ጭምር እንጂ።

ስለዚህ፡ የዘንድሮው በዓል፡ ረቡዕ ቢውልም፡ ሥርዓተ ቅዳሴው፡ ልክ እንደጌታ ትንሣኤ፡ ልደትና ጥምቀት፡ ማግሰኞ፡ ለረቡዕ አጥቢያ፡ በእኩለ-ሌሊት ተካሄዶ ሊፈጸም ይገባል።

በዓሉ፡ እንዲህ ኾኖ፡ በዚህ መልክ ካልተከበረማ፡ "የትንሣኤ በዓልነቱ ተሻረ! ከዚህ የተነሣም፡ 'እንደልጇ ትንሣኤ አድርጋችሁ አክብሩ!' የሚለው የቀደሙት የእውነተኞቹ ቅዱሳን ኢትዮጵያውያን አባቶቻችንና ቅዱሳት ኢትዮጵያውያት እናቶቻችን ቃል ተጣሰ! ፈረሰ! ይልቁንም፡ 'እመቤታችን ተነሣች! ዐረገች!' የምንለው፡ መለኮታዊ እውነት ኹሉ፡ እንደሐሰት ይቆጠርና፡ ኢትዮጵያዊው የቅዱሱ ኪዳን ተዋሕዶ ሃይማኖታችን፡ ከመሠረቱ ተናጋ!" ማለት ይኾናል፤

ይህ ርእሰ-ነገርና ሌሎቹም፡ እርሱን የመሰሉት ኹሉ፡ በመጻሕፍቴና በጎዋ-ሰሌዳችን መልእክታት ውስጥ በሚበቃ የታተባቸው፡ በቀን መቁጠሪያችንም ላይ በግልጽ የተመለከቱ ሲኾኑ፡ እነዚህን ግዙፋን እውነታዎች፡ እርስዎ፡ እስካኹን እንዴት ሳታስተውሏቸውና በተግባር ላይ ሳያውሏቸው መቆየትዎ የሚያጠያይቅ ይኾናል። በዚህ ኹኔታዎ፡ ይህን ርእሰ ነገር የሚመስሉትን፡ ሌሎች የአጽዋማትና የበዓላት ጉዳዮች፡ ወደፊትም እያነሡ መጠየቅዎ እንደማይቀር ስለገመትሁ፡ ከዚህ ድካም ይድኑ ዘንድ፤ እነዚህኑ ተዛማጅ ቁም-ነገሮች፡ ከዚህ ጋር በማያያዝ፡ እንደሚከተለው ጠቃቅሼልዎታለሁ፡-

፩ኛ. የእመቤታችንና የጌታችን የልደታት፣ የኢትዮጵያም የነጻነት በዓል ከኾነው፡ ከመስከረም ፩ ቀን ጀምሮ፡ የእመቤታችን ዕርገት የሚከበርበትን፡ መስከረም ፳፩ ቀንን ጭምር አካትቶ፡ ሕፃን ኢየሱስ፡ በእናቱ ዕቅፍ፡ በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ፡ በ፵ ቀኑ፡ ወደቤተ-መቅደስ እስከገባበት፡ እስከጥቅምት ፲ ቀን ድረስ ያሉት አርባ ቀኖች፤

፪ኛ. የጥምቀትና የአስተርእዮ በዓል መከበር ከሚጀምርበትና የቃና ዘገሊላን በዓል ከሚጨምረው፡ ከጥር ፲፩ ቀን አንሥቶ፡ በዘልማድ፡ "ዕረፍቷ" እየተባለ ሲነገር እስከኖረው፡ ነገር ግን፡ እመቤታችን ወደገነት ስለተነጠቀችበት፡ የፍልሰተ-ሥጋዋ በዓል እስከኾነው፡ እስከጥር ፳፩ ቀን ድረስ ያሉት አሥር ቀኖች፤

፫ኛ. ከላይ ቀደም ብሎ የተጠቀሰው፡ የእመቤታችን ትንሣኤዋ ከኾነበት፡ ከነሐሴ ፲፯ ቀን ጀምሮ፡ እስከነሐሴ ፴ ቀን ድረስ ያሉት አሥራ አምስት ቀኖች፡ እነዚህ፡ ሦስት መዋዕሎች፡ እንደጌታ ትንሣኤ በዓል፡ የረቡዕና የዓርብ ጾም የሌለባቸው፡ የፋሲካ ሰምኖች ኾነው ይከበራሉ።

እንደቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታችን አቋምና አስተሳሰብ፡ ጾም፡ በመሠረቱ፡ በግል ፈቃድና ውሳኔ፡ ለራስ የሚፈጸም ምግባር መኾኑ ይታወቃል።

ይህ አቋምና አስተሳሰብ እንደተጠበቀ ኾኖ፡ በእነዚህ ሦስት በዓላት ሰሞኖች ኾነ፥ ወይም፡ በአጽዋማቱ ወራት ውስጥ፡ በጾሙም ኾነ በሙብሉ ረገድ የሚካኼደው፡ የነፍሳዊው፥ የሥጋዊውና የመንፈሳዊው ስሜትና ሥርዓት፡ ቍም-ነገሩ የሚያተኩረው፡ በሥጋዊው መብልና መጠጥ መኖር፥ ወይም አለመኖር ላይ ሳይኾን፡ ከዚያ በሚበልጠው፡ በመንፈሳዊው መብልና መጠጥ ላይ መኾኑን፡ አበክሮ መገንዘብ ያስፈልጋል። ይህን እውነታ፡ በበለጠ፡ በግልጽ ለማወቅና በቀላሉ ለመረዳት የሚያስችሉን ኹለት አጽዋማት አሉ፤ እነዚህም፡-

፩ኛ፡ ታኅሣሥ ፩ ቀን ከሚውለው፡ ከጌታ ጽንሰት ጀምሮ፡ ጥር ፲፩ ቀን እስከሚውለው የጌታ ጥምቀት ድረስ በሚዘልቀው፡ በጾመ ማርያም፥ ማለትም፡ ቅድስት ድንግል ማርያም፡ ወልደ-እግዚአብሔርን ፀንሳ ሣለች፡ ለ፱ ወር፡ ከ፭ ቀን የጾመችውን ጾም በማዘከር፡ ለአርባ ቀናት የምናካኼደው ጾም እና

፪ኛ፡ መንፈስ ቅዱስ፡ በሐዋርያት ላይ ከወረደበት፡ ከበዓለ-ሃምሳ በኋላ፡ ሐዋርያት ይፈጽሙት የነበረውን ጾም በማስታወስ፡ እኛ፡ ዛሬ፡ እስከሐምሌ ፭ ቀን ድረስ የምንጾመው ጾም-ሐዋርያት ናቸው።

እመቤታችን፡ ጌታን ከጸነሰችበት አፍታ ጀምሮ፡ መንፈሳዊውና ሰማያዊው እንጂ፡ ሥጋዊውና ምድራዊው ምግብና መጠጥ አላስፈለጋትም፤ ሐዋርያትም፡ መንፈስ ቅዱስ ከወረደባቸው በኋላ፡ ሥጋዊውንና ምድራዊውን ምግብና መጠጥ አይፈልጉትም ነበር፤ ለእርሱ፡ ግድ አልነበረባቸውም፤ "ኢትዕርፉ እንከ ላዕለ ሠናይ፡ ዘጸገወነ እግዚእነ፤ እስመ ኢኮነ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ መብልዐ፥ ወመስቴ፡ ዘእንበለ ጽድቅ ወሰላም፥ ወፍሥሐ በመንፈስ ቅዱስ።" ማለትም፡ "እንግዲህ፡ እግዚአብሔር የሰጠንን መልካሙን ነገር አትንቀፉ! የእግዚአብሔር መንግሥት፡ እውነትና ሰላም፥ በመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ደስታም እንጂ፡ መብልና መጠጥ አይደለም።" ብሎ፡ ቅዱስ ጳውሎስ እንደጻፈው፡ ሥጋዊውና ምድራዊው ምግብና መጠጥ ሲቀርብላቸው ግን፡ "ተንሥእ ጴጥሮስ! ኅርድ! ወብላዕ! ...ዘእግዚአብሔር አንጽሐ፡ አንተ ኢታስተራኸስ!" ማለትም፡ "ጴጥሮስ ሆይ! ተነሥና አርደህ ብላ! ...እግዚአብሔር፡ ንጹሕ አድርጎ የፈጠረውን፡ አንተ አታርከሰው!" ብሎ፡ መንፈስ ቅዱስ፡ ለቅዱስ ጴጥሮስ፡ በራእይ እንዳሳየውና እንደተናገረው፡ የቀረበላቸውን፡ ይበሉ፥ ይጠጡ ነበር። (ሮሜ ፲፬፥ ፲፮-፲፯፤ የሐዋ. ፲፩፥ ፯-፱።)

አኹንም፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በእነዚህ ኹለት የአጽዋማት ጊዜያት፡ የሚያካኹዱት የአጲጲም ሃይማኖታዊ ምግባር፡ እየራሳቸውን፡ ከመጨረሻው የመንፈስ ብቅዓት ደረጃ በማድረስ የሚፈጽሙት ነው፤ ይህም የመንፈስ ብቅዓት፡ ጾም ኾነ፥ ወይም፡ ምግብ በማያስፈልግበት፡ በፍጹሙ ሕይወት ውስጥ መገኘት ነው፤ ስለዚህ፡ ለዚህ ማዕርግ ራሱን ያበቃ ኢትዮጵያዊ፥ እና ራሷን ያበቃች ኢትዮጵያዊት፡ "በእነዚያ ጊዜያት፡ ቢበሉም፥ ባይበሉም፥ ቢጠሙም፥ ባይጠሙም፡ የየራሳቸው ምርጫ ይኾናል!" ማለት ነው።